

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

12 – 13 жовтня 2017 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Видання присвячене

115-річчю Одеської національної академії харчових технологій

**та 5-річчю Навчально-наукового інституту прикладної
економіки і менеджменту ім.Г.Е.Вейнштейна**

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції 12-13 жовтня 2017р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2017. – 291 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Ангелов Г.В. – д-р філософії, проф., Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., доц., Купріна Н.М. – к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. – к.с.н., доц., Савенко І.І. – д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису
Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність
наданих матеріалів

загальній системі управління персоналом підприємства і потребує запровадження заходів, щодо вирішення виявлених проблем і протиріч.

Література

1. Довгань Л.Є., Мазур О.В. Ефективне управління персоналом як запорука конкурентоспроможності організації //VII всеукр. наук.-практ. конф. Сучасні підходи до управління підприємством. – 2016.
2. Крушельницької О.В., Мельничук Д.П. Управління персоналом/ О.В. Крушельницька, Д.П. Мельничук. – К., «Кондор». — 2005. – 308 с.
3. Козак К.Б., Щиголь О.В. Дослідження проблем управління персоналом на сучасних підприємствах. Економіка харчової промисловості 4 (2011): С.52-55.
4. Козак К.Б., Маркова Г.Ф. Дослідження проблем управління персоналом в готельно-ресторанній галузі. Економіка харчової промисловості 7, № 4 (2015): С.45-51.

КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ

Кулаковська Т.А., к.е.н., доцент

Одеська національна академія харчових технологій

Для досягнення стратегічних цілей, пов'язаних із забезпеченням продовольчої безпеки держави, важливим залишається вирішення проблеми оптимізації державних заходів по всьому ланцюгу створення доданої вартості товару.

Розробка стратегії розвитку агропродовольчої сфери має будуватися з урахуванням фактора циклічності розвитку економічної системи, орієнтуватися на досягнення довгострокових цілей. Концептуальний підхід регулювання розвитку агропродовольчої сфери будується на дотриманні певних принципів:

Таблиця 1. Принципи регулювання розвитку агропродовольчої сфери

Принципи	Суть
1. Комплексність	Системність, взаємозв'язок заходів, наявність зворотного зв'язку
2. Узгодженість заходів державного регулювання	Інструменти державного регулювання повинні бути узгоджені між собою: цінові, митні, податкові, бюджетні, кредитні та інші. Кожен інструмент державного регулювання повинен мати свою мету і точку реалізації. Так, дія певних цінових інструментів в поєднанні з податковими може або посилити ефект (синергія), або його нівелювати.
3. Системність	Державне регулювання повинно відбуватися за ланцюгом створення вартості, починаючи з аграрного сектора (сільського господарства – ланки, яка забезпечує сировиною переробників і виробників харчової продукції) і закінчуючи споживачами (через механізми стимулювання споживчого попиту). Рівень підтримки кожної ланки ланцюжка створення вартості повинен бути зваженим з їх конкретними потребами і проблемами. Повинні бути визначені в ланцюзі вразливі точки, які вимагають особливого втручання з боку держави.
4. Збалансованість	Дія певних інструментів має бути спрямована на стимулювання споживчого попиту, а інших – на стимулювання пропозиції (виробників). Не слід допускати дії такої комбінації інструментів державного регулювання, при якій весь тягар підтримки галузі буде перекладений більшою мірою на

Принципи	Суть
	споживачів (одночасно через підвищення податкового навантаження та підвищення цін на кінцеві споживчі товари).
5. Сталість у розвитку	Дотримання стійких темпів розвитку відповідно до фаз економічного циклу.
6. Диференціація заходів у залежності до фаз розвитку господарської системи	Застосування інструментів державного регулювання має бути диференційованим у залежності від стану економіки країни (пожвавлення, підйом, спад, депресія).
7. Часовий фактор	Чітке розуміння терміну дій регуляторних заходів. Відстеження соціально-економічних передумов для застосування регуляторних заходів. Врахування часового лагу в отриманні ефекту від реалізованих заходів.
8. Обмежувальні фактори та ризики	Регулювання повинно враховувати всі обмеження зовнішнього економічного середовища (вимоги світових організацій і т.д.). Україна як член Світової організації торгівлі повинна дотримуватися певних правил ведення зовнішньої торгівлі. Це стосується, головним чином, встановлених квот на експорт і імпорт сировини і товарів, митні збори і т. Крім того, з метою усунення «спотворюючого» впливу на обсяги міжнародної торгівлі для країн-членів СОТ встановлені певні обмеження в обсягах державної підтримки аграрного сектора.
9. Синергія ефекту та інерція ефекту	Повинні бути визначені передумови використання інструментів державного регулювання і їх комбінація з метою отримання найбільшого ефекту в певні періоди розвитку.
10. Економічна доцільність державного втручання у розвиток агропродовольчих ринків	Виявлення явних і латентних чинників, що викликають необхідність втручання держави в регулювання економічних відносин на ринку. Визначення ступеня впливу держави.

Концептуальний підхід до регулювання розвитку агропродовольчої сфери має будуватися на методичній базі, яка містить систему критеріїв та параметрів для діагностики та прогнозування стану агропродовольчої сфери.

В якості інтегрального показника, що враховує зміну ринкової кон'юнктури в агропродовольчій сфері, запропонована норма прибутку на вкладений капітал в цілому за кінцевою продукцією (динаміка даного показника демонструє стан економіки в певні періоди розвитку).

Інтегральний показник підлягає декомпозиції конвергенції норми прибутку, отриманої в аграрному виробництві, переробної та харчової промисловості, в агропродовольчій інфраструктурі (це дозволяє виявити найбільш уразливі ланки ланцюжка створення доданої вартості кінцевого продукту). Відстеження в динаміці даного показника дозволить своєчасно перемикає важелі впливу з однієї галузі на іншу, а також приймати рішення про посилення або послаблення державного регулювання.

На наступному етапі здійснюється декомпозиція галузевих показників на екзогенні та ендогенні фактори, що впливають на стан і розвиток; явні (кількісно вимірні) і приховані (латентні) фактори впливу. Проведення кореляційно-регресійного аналізу факторів для виявлення найбільш значущих серед них.

Механізм оптимального поєднання регуляторних заходів має відбуватися за ступенем впливу на господарську систему і в залежності від стадії економічного розвитку. Поділ на ендогенні і екзогенні фактори необхідний для вибору найбільш оптимальної сукупності заходів регуляторного впливу на аналізовану систему. Поділ на явні і приховані чинники дозволить спрогнозувати період можливого розвитку системи за інерцією без впливу регуляторних заходів.

Концептуально важливим є порівняння двох напрямів підтримки розвитку агропродовольчої сфери і прийняти рішення про посилення їх взаємодії для синергії ефекту в періоди інтенсифікації відтворювальних процесів, або послаблення дії для гальмування процесів розвитку і руху системи за інерцією.

Результатом оптимального поєднання регуляторних заходів в різні періоди розвитку економічної системи має стати збільшення доданої вартості кінцевої продукції агропродовольчого ринку, вирівнювання рівнів доданої вартості і норми прибутку на вкладений капітал за складовими агропродовольчого ринку. Для суспільства ефект полягає у зниженні рівня соціальної напруженості в періоди криз і депресії, забезпеченні продовольчої безпеки країни, зниженні тиску на підприємців.

Впровадження запропонованого концептуального підходу дозволить вирішити основні завдання державного регулювання агропродовольчої сфери: стабілізацію та розвиток агропромислового виробництва; забезпечення продовольчої безпеки країни; поліпшення продовольчого забезпечення населення; підтримка економічного паритету між сільським господарством та іншими галузями економіки; зближення рівнів доходу працівників сільського господарства і промисловості; зашита вітчизняних товаровиробників у сфері агропромислового виробництва.

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНОЮ КУЛЬТУРОЮ ЯК ЗАСІБ ПОПЕРЕДЖЕННЯ КОНФЛІКТІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Удовиця О.Ф., к.пед.н., доцент

Одеська національна академія харчових технологій

Корпоративна культура – це поведінка, взаємини між колективом, менеджерами і працівниками, між компанією, її клієнтами, що формується на основі традицій, переконань, цінностей тощо. При формуванні корпоративної культури в організаціях відбуваються зіткнення інтересів, поглядів, тому конфлікти є логічним процесом як розвитку, так і занепаду організації. Фактори, які зумовлюють виникнення кризових конфліктних ситуацій на підприємстві, потребують пильності від керівника і підтверджують необхідність заходів щодо вдосконалення системи управління персоналом. Дуже важливо, що посилену увагу в управлінні організацією мають приділяти керівники не лише вищої, а й середньої і нижчої ланок, адже часто виникнення конфліктів на підприємстві є результатом некомпетентності, непрофесіоналізму, незнанням новітніх технологій менеджменту, неспроможністю адекватно реагувати на проблему.

41. АНАЛІЗ РИНКУ ХЛІБА І ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ УКРАЇНИ: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ 122
Лобоцька Л.Л., Матвійчук О.В.
42. СТРАТЕГІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ 125
Ощепков О.П., Магденко С.О.
43. БЕЗПЕЧНІСТЬ ХАРЧОВОЇ ПРОДУКЦІЇ, ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ М'ЯСОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ 127
Дьяченко Ю.В.
44. ПОЛІТИЧНИЙ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ 129
Константинова Т.В.
45. ПРАКСЕОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРАЦІ МЕНЕДЖЕРА 132
Корсікова Н.М.
46. РАЗВИТИЕ ВИНODEЛЬЧЕСКИХ ПРЕДПРИЯТИЙ В УСЛОВИЯХ ПЕРЕМЕНЧИВОЙ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ СРЕДЫ 136
Шалимо В.Г.
47. УСТОЙЧИВОЕ РАЗВИТИЕ АГРОПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ СФЕРЫ 138
Мартыновский В. С.
48. ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ 139
Мужайло В.Д., Кривоногова І.Г.
49. ОЦІНКА ДОВГОСТРОКОВИХ РИЗИКІВ ПІДПРИЄМСТВ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ 141
Шалений В.А.
50. АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИВАБЛИВОСТІ ХАРЧОВОГО БІЗНЕСУ В РИНКОВИХ УМОВАХ 146
Ліпова О.Л.
51. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО ОБЛІКУ ГОСПОДАРЮЮЧИХ СУБ'ЄКТІВ 147
Скляр Л.Б.
52. ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ 151
Іванченкова Л.В.
53. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ БІЗНЕС-ІДЕЇ ДЛЯ ПОЧАТКІВЦІВ У МАЛОМУ БІЗНЕСІ В УКРАЇНІ 153
Колесник В.І., Вігуржинська С. Ю.
54. ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ 155
Мартинюк О.М.
55. МАРКЕТИНГОВІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЇ ВИВЕДЕННЯ НА РИНОК ІННОВАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ 158
Голодонюк О.М., Мільчева В.В.
56. АНАЛІЗ РИНКУ ГАСТРОНОМІЧНИХ ФЕСТИВАЛЕЙ В ОДЕСІ 162
Сорокіна А.Г.
57. УПРАВЛІННЯ ДІЛОВОЮ КАР'ЄРОЮ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ НОВИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН 164
Козак К.Б.
58. КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ 166
Кулаковська Т.А.
59. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНОЮ КУЛЬТУРОЮ ЯК ЗАСІБ ПОПЕРЕДЖЕННЯ КОНФЛІКТІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ 168
Удовиця О.Ф.
60. ТРАНСПОРТНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ В ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМАХ. Дроздова В.А. 170